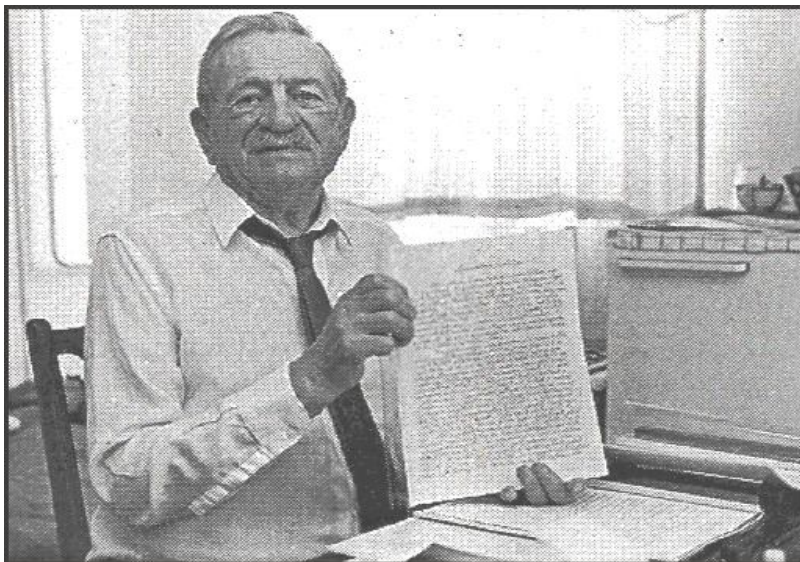

Csipetnyi múlt a Malomvölgyi otthon életéből

Újságcikkek a Dunántúli Naplóból

A Malomvölgyi Szociális Otthon (ISZI) első igazgatója **Czike Zoltán** volt, aki az építkezés folyamatát végigkísérte, buktatóit, sikereit megélte. Egy nagyszerű ember álmait tükrözi ez az épület, melyeknek megvalósulása sokszor akadályokba ütközött. Az, hogy Pécs város legnagyobb szociális otthona impozáns szépségében ma is befogadja az idős lakókat, ez egyrészt Czike Zoltán igazgató úr érdeme, másrészt mindazoké, akik segítették őt céljai elérésében.

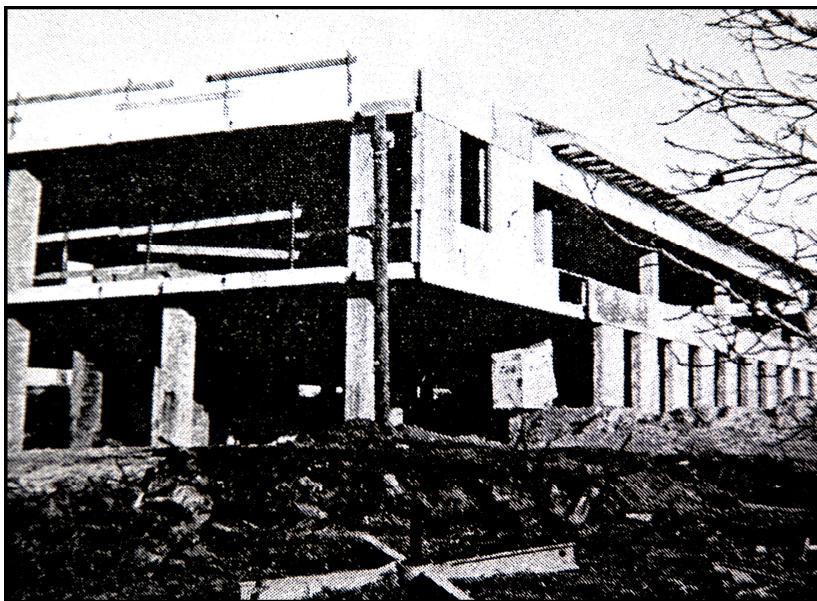
Az otthon terve 1980-ban fogalmazódott meg először. Három ütemben épült 1984-1996, míg mai formájában létrejött.

Ebben a kis gyűjteményben az otthon első éveinek élményei köszönnek vissza...

Szűcs Mátyás és Zöldi Józsefné

Szociális otthon épül Pécsen

150 rászoruló fogad a jövő év végén

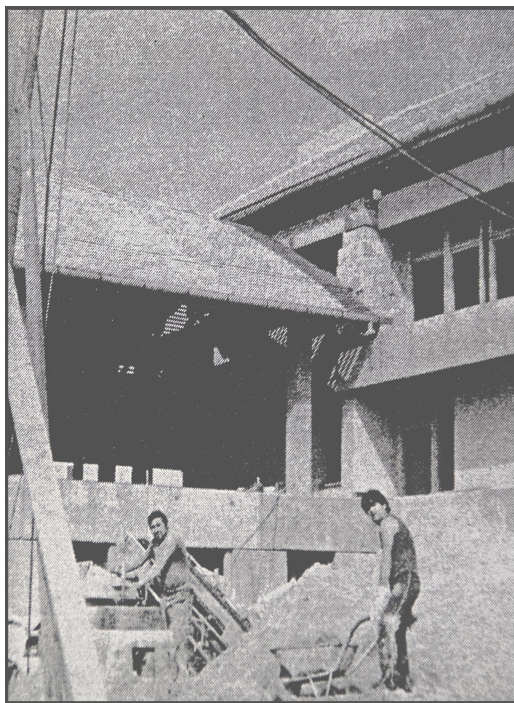
Az épülő szociális otthon

Erb János felvétele

Épül Pécs új szociális otthona Lvov-Kertvárosban, a városrész délnyugati peremén, a malomi templom

közelében. A kivitelezést idén februárban kezdte a Baranya megyei Állami Építőipari Vállalat, s a tervek szerint 1985 decemberében adják át rendeltetésének a létesítményt.

Tulajdonképpen egy két-ütemben megvalósuló beruházásról van szó, melynek első üteme készül el jövőre. Ezt azért érdemes megemlíteni, mert a program bölcs előrelátással úgy született, hogy ebben az első ütemben megteremtik azokat a feltételeket, így például a konyhai, igazgatási, kiszolgálási funkciókat, melyek a bővítés után is alkalmasak lesznek a megnövekedett feladatok kiszolgálására, ellátására".

Az épület, melynek formája már kezd kialakulni, alkalmazkodik a dőlt síkú terephez. Két egymáshoz kötődő fő egységből áll, az egyik, az úgynevezett gazdasági szárny — azonban itt is lesznek lakószobák — a másik a lakószárny. A háromszintes épület mélyföldszintjén a már említett gazdasági, igazgatási helyiségeken

kívül konyha, étkező kap itt helyet, valamint szobák mosdóval, beépített szekrényekkel, a földszinten helyezik el a nagy éttermet, ahová étellifftel szállítják fél a konyhából az ennivalókat, de itt lesz a nagy társalgó, fodrászat, valamint a

lakószobákon kívül, orvosi-, nővér- és betegszobák. Az első emeleten zömmel lakószobákat alakítanak ki, s szociális helyiségeket.

Az épület tömegét keresztfolyosók tagolják, melyek nagy belső udvart választanak le. Ez az átriumos megoldás otthonossá teszi az életet, hisz lehetőséget ad sok-sok növény elhelyezésére. A jövőre elkészülő szociális otthon 150 idős, rászoruló ember fogadására lesz alkalmas. Az IMS technológiával épülő szociális otthon kivitelezése jelenleg a vázszerkezetek szerelésénél tart. R.N. DN. 1984. 11.23.

Otthonra lelni, ha szociálisan is

Járjuk körbe a házat. Sejtteni lehet, aztán ki is mondatik: ez ma Pécs legújabb, legjobban felszerelt szociális otthona. Bár nem erre a célra épült, néhány éve mozgássérült fiatalokat is befogadtak, akik bizony eleinte nehezen jöttek ki az idős otthon-lakókkal. Ha barátságról kérdezzük az itt élőket, szinte kivétel nélkül az felelik: olyasmi csak ritkán adódik. A békés egymás mellett éléssel próbálkoznak...

Délelőtt. Nem lehet tudni, a napnak melyik szakasza telik lassabban. Kilenc órakor a folyosók benépesülnek idős asszonyokkal, akik többnyire szótlanul ücsörögnek a fal mellett sorba állított foteleken. Messze még az ebéd.

Néhány toloszékes vagy bottal járó lány és fiú gurul el mellettük. Érezhetően céltanul, hiszen néhány perc múlva ugyanazon az útvonalon jönnek is vissza, lassan, árgus szemekkel figyelve, mi történik, ki szól. Ám ilyen esemény ritkán akad. Az idős lakók és a felvállalt „fiatalság” között még mindig uralkodik némi feszültség, bár korántsem akkora, mint mikor - legtöbbször a budapesti Marcibányi téri otthonból - ideköltözött.

Egy hely, ahol a sorsok összefonódnak... Fotó: Müller Andrea

Persze, első menetben minden a pénzről szól, itt is. Az öregek nehezen értik meg, igen, van ilyen, kevéske nyugdíjukból nekik több ápolási díjat kell fizetni, mint a mozgássérülteknek.

- Ám ennél is nyilvánvalóbb az életmódbeli különbség - meséli Csapi Róbertné, Györgyi, osztályvezető főnővér, aki saját bevallása szerint is gondozója, barátja és gyóntatója az itt élőknek. - A fiatalok, mikor megérkeztek, már szinte egységes, baráti csapatot alkottak, akik hozzászórtak a vidámsághoz. Megegett egy-kétszer, hogy éjfélig vagy még azután is

diszkóztak a kupolában. Az idősek egyrészt irigykedtek, zavarta is őket a zaj, no meg hozzá kell tenni, hogy a srácok,

mivel többnyire nem családból érkeztek, nem nagyon ismerték az idősök iránti tiszteletet... Mit lehetett tenni? Egyrészt csitítani az időseket, hogy nem mindennap van az, meg ők is voltak fiatalok, bizonyára szerettek bálozni. Másrészt a gyerekeket is meg kellett tanítani alkalmazkodni. A másik ilyen neuralgikus helyszín a büfé. Itt sok konfliktus van abból, hogy ki bírja tovább a sorban állást, kinek fontosabb hozzájutni a vásárláshoz: aki öreg, magas a vérnyomása, vagy aki tolokocsival jár. De mindettől függetlenül kialakulnak barátságok is, jóllehet nem jellemző, hogy gyakori lenne, mondjuk, a nagyszülő-unoka típusú kapcsolat.

A limitált életminőség természetesen nem kapcsolja ki az alapvető emberi érzelmeket. A szerelem sem kivétel az alól, sőt! - Mindegyikük vágyik párra - folytatja Györgyi-, de itt nem túl nagyok a lehetőségek. Most is kialakulóban vannak kényszerkapcsolatok, aminek én nem nagyon örülök, de tisztában vagyok vele, hogy nagyon félnek a magánytól. Különösen a lányokban van benne az, hogy valakiről gondoskodni szeretnének. A nagyobbik probléma az, ha a személyzet valamelyik tagjába szeretnek bele, de ezzel is meg kell tudni küzdeni. Nehéz, hiszen mindeközben a lakót el kell látni, ott kell lenni a közelében, kedvesnek lenni hozzá, ugyanakkor éreztetni vele, hogy nem tetszel, nekem már van másvalakim...

Sajnos, az egészségügyi intézményekben nem egyedülálló módon emberhiánnyal küzdenek, se pszichológus nem dolgozik az otthonban, se a hét osztályon alkalmazható egy-egy fő foglalkoztatót nem tudják kiállítani, csupán négyet. Emiatt félő, hogy új és új problémák merülnek majd fel, amelyek szintén a nővérek nyakába szakadnak később - és így kevesebb törődés jut az idősebbekre, amit természetesen érzékelnek.

Persze, vannak időszakok, amikor zajlik az élet, hiszen a személyzet, amit emberileg lehet, megtesz. Van farsang, szüreti bál, mikrobuszos kirándulás, nyáron grillezés a kertben - de erre már az öregek nem nagyon áldoznak 200-300 forintot. Gyerekeiknek, unokáiknak kuporgatják, ami az ápolási díj befizetése után megmarad.

- Szomorú, de nyugdíjkor van a legtöbb látogató. Van, akihez egy hónapban csak egyszer jönnek, ilyenkor... Mit csináljak, mondják sokan, munkanélküli az unokám, éhesen jön be ide a gyerek. Utána meg mi adunk szegénynek egy húszast, hogy a büfében tudjon egy kávét venni.

A kis közösségekben kérlelhetetlen rivalizálás folyik. A fiatalok inkább azt nézik, kinek mije van, tapétás-e a szobája, van-e videója, ki mit vásárol a büfében. Az öregeknél más a fokmérő: azért került-e be ide, mert valóban beteg, vagy mert nem szeretik a gyerekei? Akit gyakran látogatnak, sok időt töltenek vele, akiről tudják, hogy amennyire lehet, gondoskodó családja van, annak magasabb a presztízse. Elkerülhetetlen téma az alkohol is. Valaha külön részlegben laktak az iszákosok, de mostanra e téren is javult a helyzet.

- Az biztos, hogy az öregek közül szinte mindenki bekapja reggel a kis pálinkáját, borocskáját. A rendezvényeken is biztos, hogy a bor fogy el az utolsó cseppig. De ez nem veszélyes. A málomi és más környékbeli kocsmákban lehet kapni alkoholt, és van, akinek otthonról hozzák. Persze, ha valaki örült módon randalírozni kezd, azt eltanácsoljuk innen. Volt egy igazi renitensünk is, az Trabanttal behajtott a folyosóra, riasztó pisztollyal lövöldözött, de már nem lakik itt.

Tálos Ferencné Molnár Anna kerekesszéssel közlekedik, tíz éve lakik a szociális otthon egyik szobájában férjével. Mind a ketten dolgoznak, ő függöny-alkatrészeket

csomagol, a férje bórdíszműves, javítgatja, amit kell. Nem sok pénz, ami ebből befolyik, de az idő mindenképp gyorsabban telik. Elboldogulok, takarítok, mosok, amúgy meg jár a sok újság, olvasunk, én kézimunkázok. Mi Budapestről jöttünk ide, ott megszoktuk, hogy jártunk az Operettbe, a Vígszínházba, a Madáchba. Itt viszont erre a sok lépcső miatt nincs mód. Annyiszor megcsodáltuk már a Pécsi Nemzeti Színházat a Király utcáról, de azt se tudjuk, milyen belülről...

Szeivert Ritáról röviden akkor írt lapunk, mikor az ősszel szavalóversenyt nyert egy gyönyörűen elmondott Radnóti-verssel. Ő valóban kitalál magának mindenféle programot. A verseken kívül autodidakta módon megtanult énekelni, furulyázni, így aztán nem csoda, hogy a társintézmények különböző rendezvényein szívesen látott fellépő vendég. Ráadásul új és új feladatokat keres a napok kitöltésére.

- Szeretem a változatosságot - mondja szobájában, amit egy másik lánnyal oszt meg, bár a két kerekes székkal alig lehet megfordulni a szűkös helyiségben. - Mostanában rajzokat készítek, megpróbálkoztam az üvegfestéssel. Az egyik idősebb hölgynek van egy elektromos orgonája, most ismerkedek vele...

Azt azért nem állom meg, hogy meg ne kérdezzem, ki a kedvenc költője.

- Petőfi - feleli komoly hangon. - de a hazafias versei a legkevésbé. Valahogy nem tudok megrendelésre dühöngeni. - Hát, igen, dühöngeni... Mennyi figyelem, vágy, törődés, hiány dolgozik itt a falak között. Magányukban is kibogozhatatlanul összefonódó sorsok. Életek a város és egy kicsit az élet peremén.

Méhes Károly
DN. 2000. 02. 10.

Pécsi kitüntetettek

A pécsi szociális ellátás két munkatársának tevékenységét ismerték el azon az ünnepségen, amelyet a Népjóléti Minisztériumban tartottak, Pro Caritate kitüntetésben részesült Czike Zoltán, a Malomvölgyi úti Szociális otthon igazgatója, a Népjóléti Minisztérium díszoklevelét kapta Horváth Istvánné, az Alkotmány utcai Szociális Otthon főnövére.

„Nagy dolgokat tenni nem tudunk, csak kicsiket nagy szeretettel.”

Teréz anya

Élet Malomvölgyben

Pécsett, a Malomi Szociális Otthonban kézimunka-kiállítás nyílt Horváth Györgyné, Papp Istvánné, Oláh Antalné és Antal Pálné bentlakók munkáiból. A kiállítás megtekinthető a helyszínen 9-16 óráig, augusztus 13-ig, és a kézimunkák meg is vásárolhatók. Képünkön Horváth Györgyné, aki egymaga 12 kézimunkát készített a kiállításra.

Fotó: Kóródi Gábor

Hangverseny a szociális otthonban

A pécsi Integrált Szociális Intézményben március 16-án a Pannon Volán Bartók Béla férfi kara hangversenyt adott az intézet idős lakóinak.

Inokai Lászlón, egy itt élő idős emberen keresztül van kapcsolatunk. Az intézetben a kultúrprogram fő erőssége, hogy a lakók aktívan részt vesznek benne, műsort adnak rendszeresen és a régi kapcsolataikra is építünk.

Volcsányiné Horváth Zsuzsanna

Hétköznapi ünnepek

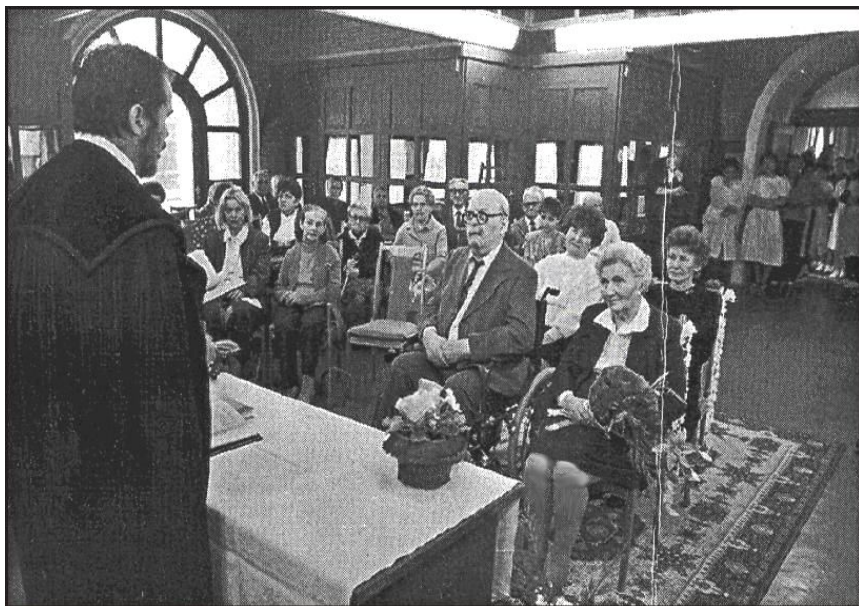
Az öregek életében a hétköznapi ünnepek mindig sokat jelentenek, hiszen a hagyományos ünnepeket szinte mindenütt megtartják. A Malomvölgyi Szociális Otthon lakói számára a közelmúltban voltak ilyen hétköznapi ünnepek. Kirándulni vitték az idős embereket Szigetvár-Kaposvár-Gunaras-Orfű útvonalon, amelyen 45-en vettek részt. A következő ilyen nap május 25-e volt, amikor is a Bartók Béla férfikórus szerepelt az otthonban, és ilyen lesz a következő nap június 12-e, mert Nostalgia kiállítást rendezünk, ahol régi kézimunkákat, régi tárgyak közegeben mutatunk be.

Beszélhetnénk még az óvodák, iskolák önzetlenségéről is, mert az itt élő emberek létét kedves műsorukkal, látogatásaikkal megnemesítik.

Volcsányiné Horváth Zsuzsa

Gyémánt-lakodalom

60 éve együtt – Ma 14.30-kor a pécsi Malomvölgyi úti Szociális Otthonban gyémánt-lakodalmát üli Szűcs Lajos és felesége: Kiss Margit, akik 60 éve kötöttek házasságot. Az ünnepi esztétést Szénási János lelkész végzi

Református lelkész szavait hallgatja az ünnepi gyülekezet

Hűség munkában és szerelemben

Elhiszem a most gyémántlakodalmas pécsi párnak, a 89 éves Szűcs Lajosnak és feleségének, Kiss Margitnak, akik a Malomvölgyi úti Szociális Otthonban élnek, hogy mindig hűek voltak egymáshoz. Mert ők azon szilárd erkölcsű hagyományvilág őrzői, amikor a kimondott igent nem hazudtolta meg a tett, nem homályosította kacér hamisság.

A minapi újraesketésen az otthon halljában Lajos bácsi tolókocsijában ült. Szemét fáradtan nyitotta. Emelt fővel, délcegen hallgatta a lelkész szavait. Tekintete kifejezte, hogy átéli a mondottakat. Erős teste nyugalmat árasztott. Mikor még nem kényszerült tolókocsiba, sokat vándorolt lótenyésztőként, s munkahelyéhez is hű maradt 40 éven át. - Kell tudni tűrni, elviselni a másikat - mondta az együttélésről. - Haragunk legfeljebb egynapos volt: dülva elrohantunk, majd nevetve találkoztunk.

Margit néném gyakran sírdogált az esketés alatt. Teste törtebb, de kedélye derűs, s még jobban beszél: - Elismertem a másik hibáit, mindig engedtem, de ezt nem kényszerből, nem megalkuvásból, s főleg nem látszatból tettem. Csak egy fáj, hogy az egyik unoka el akar felejteni minket.

1935-ben az utcán látták meg egymást először, majd 6 hónap után megházasodtak. A pünkösdkor váltott gyűrűt aztán odaadták gyermeküknek, hogy segítsék. A gyémántesküvőre nem vásároltak újat. Csuti J.

Versek - (mozgás)korlátok nélkül

A pécsi mozgáskorlátozottaknak csütörtökön immár negyedszer rendezték meg az intézmények közötti szavalóversenyt. Akadnak egyéb programok is, elszórva, egy-egy helyszínen. Mert a város még nem az ő birodalmuk.

Az Integrált Nappali Szociális Intézményekhez tartozó Krisztina téri Mozgáskorlátozottak Klubja faliújságján a hét minden napján, délelőttre és délutánra is programok vannak beírva.

Szerepel itt szövés-fonás, szín- és bábjátszás, videózás, kacagóóra, társasjáték. Mint az intézmény hálózat vezetője,

Turiné Varga Mónika elmondta, a foglalkozások népszerűek, de a tegnapihoz hasonló rendezvények kellenek ahhoz, hogy a klub-tagok még komolyabban vegyék a felkészülést, és le tudják magukban győzni a félszedséget, lámpalázat.

Akik 1996 óta figyelemmel kísérték a szavalóversenyeket, egyetértettek abban, most, a negyedik alkalommal sokkal talpraesettebben, bátrabban szerepelt a helyi és a más mozgáskorlátozottakat tömörítő szervezetektől érkezett tizennyolc résztvevő. A főtár István színművész vezette zsűri végül **Szeivert Rita** Radnóti-szavalatát találta a legjobbnak.

Szó esett azonban arról is, hogy a kulturális és társasági programokat nyújtó helyszínek szigetszerűen helyezkednek el a városban, miközben a közlekedési körülmények egyáltalán nem ideálisak. A színház-, mozi-, koncertlátogatás önállóan szinte megoldhatatlan, ráadásul az új szórakoztató-létesítmények is úgy készültek el, hogy nem felelnek meg az épített környezetről szóló törvény

„Mindenik embernek a lelkében dal van és a saját lelkét hallja minden dalban. Akinek szép lelkében az ének, az hallja a mások énekét is szépnek!”

Babits Mihály

„Lehetetlen úgy segíteni másokon, hogy egyúttal önmagadon ne segíts, vagy megkárosítani másokat anélkül, hogy önmagadnak ne ártanál!”

Antonio de Mello

Ki a szabadba! – Aki nem ágyhoz kötött beteg, s így megteheti, az jól teszi, ha sétál, kimegy a levegőre. Ekképp vélekednek Pécssett, a Malomvölgyi úti Szociális Otthon lakói is, mert ha nem kirándulnak, akkor legalább az épület előtt lévő gondozott kertbe, a virágok közé ülnek ki olvasgatni, beszélgetni.

Fotó: Tóth László

„Osztogasd a szeretetet mindkét keziddel! A szeretet az egyetlen kincs, amely ha osztod is, szorzatot ad eredményül, az egyetlen ajándék, amely az ajándékozástól csak több lesz. Az egyetlen vállalkozás, amelyben minél többet költesz, annál nagyobb a nyereséged. Ezért ajándékozd a szeretetet, szórd szét a szélrózsa minden irányába, ürítsd ki a zsebeidet, rázd ki a kosaradból, önts ki a poharadból és holnap több lesz belőle, mint ma.”

Teréz anya

Cukorbetegek klubja

Egészségesen is lehet főzni

Karácsonykor is, újévkor is ünnepet rendeztek saját maguknak a - hivatalos néven: Integrált Szociális Intézet Malomvölgyi úti gondozó otthon - diabétesz klubjának tagjai. Az intézmény 500 gondozottja közül mintegy 110 a cukorbeteg. Közülük 30-an tagjai a klubnak.

Tomos Lászlóné dietetikus elmondta, az intézet egyik lakója, Csontos János bácsi volt az, aki három éve felvetette: hallotta, hogy a városban több diabétesz-klub létezik, miért ne lehetne ebben az intézetben is egy? A dietetikus nővér vállalta a megszervezését s a klub azóta is változatlan lelkesedéssel működik. Alig várják a heti összejöveteleket, előadásokat hallgatnak, sütnek főznek,

vetélkedőket szerveznek. - A klub nagyon jó hatással van a betegségekre is - mondta dr. Bittér Vilma, intézeti háziorvos. - Vannak közöttük olyan súlyos esetek, akik hosszú évek óta inzulin injekcióval kezelik magukat, de vannak, akiknek a betegségét tablettával, diétával is karban lehet tartani. A klubfoglalkozásokon elmondjuk nekik mi is a diabétesz, mit kell tenniük, hogy állapotuk ne súlyosbodjon, megtanulják, hogy a gyógyszerek mellett életmóddal, diétával, koruknak megfelelő rendszeres mozgással kordában lehet tartani a cukorbetegséget. A képzettség hozzásegíti a betegeket ahhoz, hogy a cukorbetegség jellegzetes szövődményei (látásromlás, veseelégtelenség, diabétesz-láb) megelőzhető, vagy késleltethető. A rendszeres baráti együttléteknek és a programoknak pszichésen is kedvező a hatásuk.

Mozgássérültek baráti köre

Mozgáskorlátozottak Értelmiségi Baráti Köre néven Pécsen új közösség alakult főként azért, hogy a művészeteket kedvelő sérült embereknek fórumot biztosítson. A kezdeményezők: Szabó Ferenc és Szabolcsi Péter. 100 olyan sorstársat értesítettek, akik aktív dolgozók, akiknek az ismeretségével segítő kapcsolatokat építhet ki a Megyei Egyesület.

A kör majdnem 30 alapító tagja érdekképviselési és tanácsadó feladatokat is el akar látni. Szükség van a jó szóra, a mecénások jóindulatára, a lelki magány leküzdésére: mindezekért csak együtt tehetnek, akár anyagilag összefogva vagy a szellemi, szervezői erőket mozgósítva. Ezt vallják a lelkes alapítók, akik között most többségben tanárok vannak, főként humán beállítottságú emberek. Jó együttműködést akarnak kialakítani például a Megyei Közgyűléssel, a közlekedési cégekkel, az áruházakkal. To-

vább erősítik egyebek között az ingyenes jogi. lélektani, adózási tanácsadó-szolgáltatást. Szereplést biztosítanak a Tüzér utcai központban művészeteknek, szabad-idős egyéb tevékenységeknek hódoló saját és más öntevékeny kis és nagy közösségeknek. Az Értelmiségi Baráti Kör nyílt foglalkozásait minden hó utolsó szombatján rendezi.

Csuti J.

„Egyedül a szeretet az, mely mindent legyőz, ami nélkül minden semmit sem ér, s ami bárhol van, mindent magához vonz... És a hithez tartozik, hogy higgy a szeretetben, hogy cselekedd, mert ha hiszel, de nem szeretsz, nem mozdulsz a jó tetre.”

Szent Ágoston

Kiállítás a nosztalgia jegyében

A kiállított sok csipkével, térítővel, hímzéssel, régi tárgyakkal a pécsi Malomvölgyi Szociális Otthon kupolacsarnoka most meseházra emlékeztet. Minden oly törekeny, kissé álmoként lebeg: tegnap is rendezgették a bemutatásra szánt holmikat az otthon lakói. A kiállítás a nosztalgia jegyében nyílt, gyűjtések és maguk készítette munkák is láthatók.

Pálmai Ödönné az egykori vizsgamunkái közé fotóját is kirakta. Babákra szánt kalapokat, hímzett ruhákat mutatott Szőke Ildikó. Szálai Sándorné gobelinképei régvolt időket, korokat idéznek. Legföltettebb kézimunkáit hozta el Sírok Anna. A vendégeket kalauzoló háziasszonyok Utsai Vilmosné népviseleti ruháiba öltöztek

Vagy félszázán állítottak ki Bognár Ilona foglalkoztató buzdítására. Amikor ott jártunk, vagy 20-an ügyködtek a tárgyak között^ féltőn rendezgették azokat. Éreztem, órákig a kedvenc holmikkal maradnak Olyan emberek mutatkoznak be, akik felejteti akarják a magányt, a

halál közelségét, a betegségek rémét, akik még hisznek az alkotás lélekfinomító erejében.

Cs. J.

Honthy Hanna kardigánja is része a tárlatnak fotó: Löffler

Idősek hónapja

A játékban, mókában mindenki részt vett

Jótekonyság

A pécsi malomvölgyi úti Szociális Otthonban holnaptól vásárlással egybekötött kézimunka kiállítás látogatható. A mentálhigiénés csoport tagjai mutatnak be horgolást, szőttest, rongyszőnyeget, szálbefűzéses és rátétes munkákat. A bevételből a mentálhigiénés munkákat segítik.

Klubhíradó. Ezzel a címmel jelentet meg havonta lapot a Pécsi Integrált Nappali Szociális Intézményekhez tartozó Mozgássérültek Klubja. A kiadvány készítői elsősorban a mozgássérültek életével kapcsolatos információkat akarják továbbadni, de tanulságos és szórakoztató írások közlésével is szeretnék segíteni sorstársaik életét.

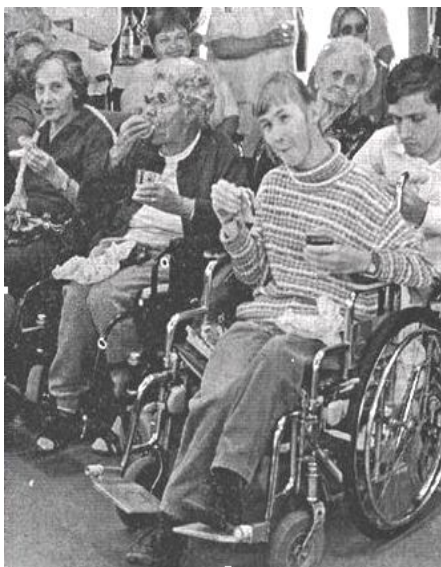
„A jól eltöltött élet tudata és a sok szép tetterre való visszaemlékezés a legnagyobb öröm forrása.”

Cicero

Szüreti báloztak a malomvölgyiek

Szinte megfiatalodtak a vidám felvonulás résztvevői

Tíz éve készült el a pécsi Malomvölgyi úti Szociális Otthon első épülete, s azóta minden évben megrendezik a szüreti bált. Így volt ez idén is, amikor a szüreti felvonulás résztvevői még a betegeket is meglátogatták, majd a kupola teremben gyűltek össze a közös mulatságra. Legalább kétszázan szórakoztak az otthon énekkara műsorának, majd az azt

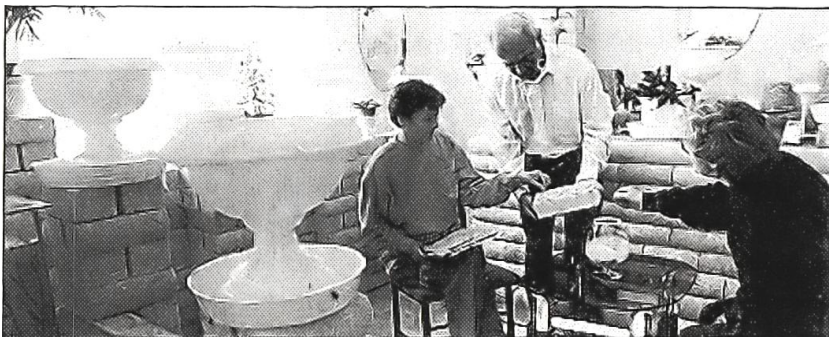
követő bálnak köszönhetően. S mint minden multság alkalmával, most is fontos volt, hogy mi kerül az asztalra. Az otthon anyagi helyzete már nem teszi lehetővé, hogy ilyen alkalmakra külön, ünnepi étellel készüljenek. Most is csak szendvicsekre, illetve zsíros kenyérré futotta a keretükből. Ezért kerestek meg több céget, melyek támogatásának köszönhetően hamburgert, sört, kólát és dobozos üdítőt is fogyaszthattak az idősek.

Fotók: Tóth
Dunántúli Napló 1996. 10.30.

Legjobb barátnők

Segítség asztmásoknak

Az asztmás betegek gyógyítására kiválóan alkalmasak a sóbarlangok, melyekben Bogádon és a Malomvölgyi Szociális Otthonban is üzemel egy-egy.

Fotó: Laufer László

Megyénkben több mint ezer fiatal asztmás betegről tud a pécsi Kerpel-Fronius Ödön Gyermekkórház. A megbetegedések száma csak nő, amiben közrejátszik bizonyos virágporok és a légszennyezettség káros hatásainak fokozódása.

A pécsi intézmény dr. Engel Miklós gyermekgyógyász kezdeményezésére például angol és mosdósi példán felbuzdulva oktatást szervez volt betegeinek és az érdeklődőknek szakorvosok és gyógytornászok vezetésével. A féléves program holnap 16 órakor kezdődik a kórház Nyár utcai ebédlőjében, ahol elsőként Adonyi Mária főorvosnő tart tanácsadó előadást. A későbbiekben havonta egyszer találkoznak az érdeklődők az ismeretterjesztő és beteg-gondozást is felvállaló foglalkozásokon. Egyik legfontosabb feladat lesz a megfelelő légzéstechnika megtanulása, melynek begyakorlásával javul az önfegyelem, s fokozatosan rájönnek a résztvevők, hogy sok esetben

gyógyszer bevétele nélkül is lehet a fájdalmakat, az idegi feszültségeket mérsékelni. A kicsik esetében a kísérő szülőket is megtanítják a helyes légzésre és ehhez kötődően a gyógyszeresedés szabályaira is. De szó lesz a legújabb mini, szobában is alkalmazható levegő tisztító berendezések kezeléséről is.

Cs. J.

Kézimunka-kiállítás nyílt tegnap Pécsen, a Malomvölgyi úti Szociális Otthon kupolájában. A kiállított ízléses hímzések, díszpárnák, térítők, amelyeket az otthon lakói, nagyrészt mozgássérült emberek készítettek, ma már vásárolhatnak is az ide látogatók, az érdeklődők

Fotó: Laufer László

A tiszta szeretet Bárkája

Szellemi, testi fogyatékoságuk miatt hátrányos helyzetben lévő gyerekek, fiatalok támogatása - ez a Magyarországi Evangélikus Ifjúsági Szervezet pécsi Bárka szakcsoportjának feladata. De mondjuk inkább: hivatása. Fél évtizede működik a városban a Bárka - és felmérhetetlen az, amit ez idő alatt végeztek. Azokra kell tekintettel lenni, akik a Bárka szerezetéből részesülnek. Akik szombaton este is ott voltak a születésnapon, aki-

ket azután ezek a szép gondolkodású fiatalok haza is vittek - kit Bicsérdre, kit a Bezerédy utcába, kit a malomvölgyi szociális otthonba. S akikért vasárnap reggel újból elmentek, hogy ezen a szép verőfényes, őszi színekkel ékített napon Harkányba és Siklósra vigyék őket kirándulni. Egész napra, összesen vagy nyolcvan gyereket, fiata-

Pályázatokból, segítséget önként adókból, támogatásokból működik a Bárka, ma már összességében olyan komoly feladategyüttessel, hogy csak baráti körből, a jelentkező középiskolásokra, egyetemistákra támaszkodva nem képesek mindezt ellátni. De valahol ott van ezeknek a fiatalembereknek a szemében a *kell*. Ők tudják, miért: mert tiszta szeretet nélkül nem lehet élni.

M.A.

Váralján az evangélikus fiatalok

A megnyitón a szélrózsa minden irányából érkezettek. Fotó: Bakó János

Nagyon fontos, hogy a különböző közösségek tagjai megismerjék egymást, érezhessék: nincsenek egyedül, egy nagyobb közösségnek, a magyarországi evangélikus ifjúságnak a tagjai - tartalmazza dr. Andorka Rudolfnak a váraljai Országos Evangélikus Ifjúsági Találkozó résztvevőihez küldött üzenete.

A tegnap este megnyitott találkozón a házigazda, Ócsai Zoltán köszöntötte az egybegyűlteket. Az ünneplés fontosságát hangsúlyozva kiemelte, hogy az embernek szüksége van biztos pontokra, amikor nem tudja, kibe kell kapaszkodni. Ezért kellenek az együttlétek - mutatott rá az evangélikus lelkész. A mintegy hatszáz fiatal üdvözölte Váralja polgármestere. Amrein István röviden beszélt a település történetéről, és a falu jókívánságait tolmácsolta a megjelenteknek.

Meleg szavakkal köszöntötte a fiatalokat Ondrej Prostrednik, a genfi székhelyű Lutheránus Világszövetség - szlovák nemzetiségű - ifjúsági titkára. A találkozó jelmondatára utalva - Kit kerestek? - kijelentette: örömmel jött Váraljára, ahol olyan fiatalokat talált, akik Istent dicsőítik.

Dr. Andorka Rudolfnak a találkozó fővédnökének a megjelentekhez írt üdvözlését Szabó Vilmos Béla, paksi lelkész olvasta fel: Nagy előrelépést jelent ez a találkozó az elmúlt évtizedekhez képest - hangzott az üzenet, majd így folytatódott: — A rendszerváltás után megnyílt annak a lehetősége, hogy a külső zaklatás veszélye nélkül alakíthassuk közösségünket. Amilyen könnyű azonban a közösségeket szétrombolni, olyan nehéz őket felépíteni. Meg vagyok róla győződve - zárult az üzenet, hogy a magyarországi evangélikusokat összeköti valami, és ez nemcsak nekünk fontos, hanem az egész magyar társadalomnak, sőt az egész emberiségnek.

A megnyitón - amelyen közreműködött a pilisi evangélikus gyülekezet Izsóp nevű ének- és zenekara - D. Szebik Imre püspök, a találkozó egyházi fővédnöke tartott áhítatot. A megnyitó előtt D. Szebik Imre a lapunknak elmondta:

— A Magyar Evangélikus egyház a települések mintegy tíz százalékán van jelen. Szükség van arra, hogy ez a kisebbségi vallás ifjúsági csoportjaiban is találkozzon. Miután ma már senki nem akadályoz meg bennünket, ötven év után most ismét rendezhetnek a fiatalok találkozót. Örülünk, hogy éppen Tolna megyében kerülhet erre sor, hiszen itt az evangélikusságnak nagy múltja van

„Nem lehet nagyobb tisztességünk annál, mint hogy azzá leszünk, amivé Isten akarata szerint lennünk kell!”

Fay Smart

Kézimunka-remek

Hímzések, horgolásokból, élethű makettek, és díszes kézimunkák, rendeztek kiállítást Pécsen, a Malomvölgyi úti szociális otthon társalgójában.

Harmincnál is több idős alkotó mutatkozott be kétszáznál is több szép munkájával. Az évzáró kiállítást más pécsi idősek otthonában élők is meglátogatták.

fotó: Laufer

„Az öregség testi, lelki kényelmetlenségei ellen nem utolsó hatású védekezés a tennivalók bizonyos ütemszerű beosztása és ismételtetése... Semmit sem ajánlhatunk melegebben a vénülőknek, mint a halál pillanatáig tartó tevékenységet.”

Illyés Gyula

Diabéteszesek kézimunka-kiállítása - A megyei Diabétesz Szövetség szervezésében vándorkiállítás járja Baranya szociális otthonait és idősek klubjait. A kézimunka-kiállítást, amelynek anyagában hímzések, horgolások és fafaragások találhatók, most a pécsi Malomvölgyi úti szociális otthon klubjában láthatják.

Fotó: Laufer lászló

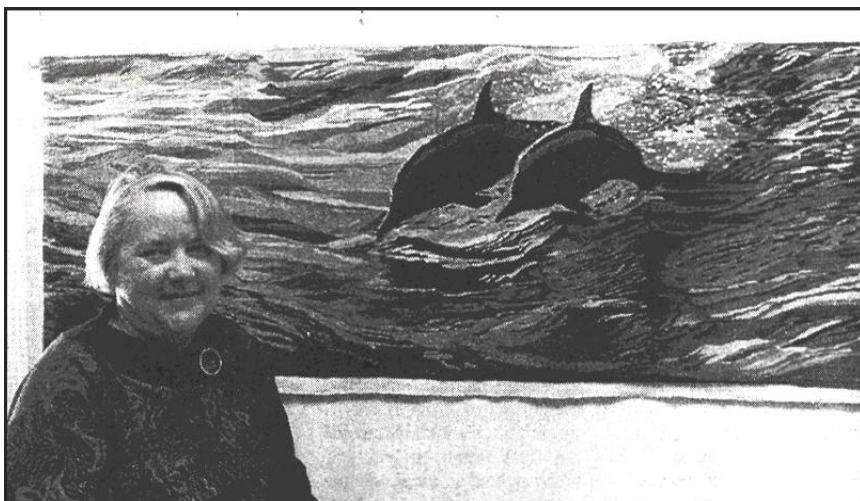
„Az erős lélek, ha nagy cél van előtte, megacéloítja a gyöngé testet.”

Mark Twain

„Sosem tudhatod milyen eredményei lesznek a cselekedeteidnek, de ha nem cselekszel eredményük sem lesz.”

Mahatma Gandhi

Önképző közösségek tevékenykednek Pécsen, a Malomvölgyi úti Idősek Otthonában. Az irodalomkedvelők főként versekkel ismerkednek, az esztétikával, erkölccsel foglalkozók összejövetelén a fő téma az emberségesség, míg az amatőr alkotók havonta egyszer baranyai képzőművészekkel találkoznak.

Kiállítás - Tizennégy gobelint mutatott be a pécsi Malomvölgyi úti Szociális Otthon kupolatermében dr. Papp Zsuzsa nyugdíjas radiológus főorvos. A szociális otthon egy sorozat keretében hívta bemutatkozásra az alkotót, aki nagyrészt az évszakokkal foglalkozó munkáit adta a kiállításához. Köztük egy 190x70 centiméteres, négy részből összeállítható alkotást, amely a tengert és a delfineket ábrázolja.

fotó: Tóth László

„A lárma felőröl – a csend táplál.”

„A legjobb orvosok: dr Elégedettség, dr Jókedv és dr Jókedély.”

C.H.Spurgeon

Karácsony az otthonban

December 19-én a Malomvölgyi úti Szociális Otthonban bensőséges hangulatú karácsonyi ünnepségnek lehettünk részesei. A gyönyörűen feldíszített épületben az otthon lakóival és az ott dolgozókkal, hozzátartozókkal közösen ültük körbe a karácsonyfát, s néztük, hallgattuk a színjátszó csoport és énekkar fellépését. Megható volt látni azt a törődést és gondoskodást, amivel a gondozók körülvettek idős szeretteinket. Ez úton mondok köszönetet minden dolgozónak, aki az évek óta hagyománnyá vált ünnepség megvalósításában részt vett. Nekik köszönhetően a mi rohanó életünkbe is - egy rövid időre - nyugalom és ünnep költözött.

H. L. Pécs

„Az öregség terhe könnyebben viselhető azoknak, akik érzik a fiatalok megbecsülését és szeretetét.”

Cicero

„Ha énekelnél, de hangod nem bír szárnyalni, mindig jön valaki, akinek a hangja már szabadabban szól és veled énekel, és akkor a te hangod is szárnyalni kezd, ez a lelkek közötti kapcsolat titka.”

Cháfid mondás

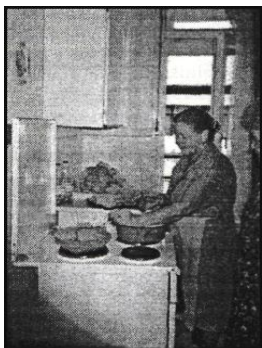
„Diabétesz Klub” a pécsi szociális otthonban

A pécsi Integrált Szociális Intézmény működésétől, mint külső segítő tevékenyedtem, így amikor 1990 júniusától dolgozója lettem az intézménynek, már ismerős volt a munka, ami rám várt. Feladatom a nagy létszámú diétás gondozottak egész napos étkezésének megtervezése, elkészítése, oktatása, felvilágosítása a betegséggel kapcsolatosan.

Az évek során többször szaporodott a lakók száma. Jelenleg 480 fő gondozottból 240 fő 12 féle diétás étkezésben részesül. Különösen jelen-tős, hogy 110 fő cukor-beteg, mely fiatal kortól

már jelentkező I. típusú, és az időskorban kialakuló II. típusból tevődik össze. Rendkívül nagy segítség a lakók aktivitása, melynek csodálatos eredmények, hogy közülük érkezett igénnyel megalakult öt éve a Diabétesz Klub. Havonta egy alkalommal találkozunk. Éves tervet készítek, melyben Dr. Bittér Vilma főorvosnő nagyon nagy segítségemre van. A foglalkozásokon elmondjuk mi a diabétesz, mit kell tenniük, hogy állapotuk ne súlyosbodjon, megtanulják, hogy a gyógyszerek mellett diétával, életmóddal koruknak megfelelő rendszeres mozgással kordában lehet tartani a cukorbetegséget. Ezzel a képzettséggel segítik a klubban kívül élő lakótársakat is. Tudást szereznek a cukorbetegség jellegzetes szövődményei megelőzéséről, késleltetéséről is. Ezek a baráti együttlétek pszichésen is kedvező hatásúak. Sütünk, főzünk, kívánságokat teljesítünk, vetélkedőket szervezünk.

Négy éve a Pécs — Baranya Megyei Diabetes Szövetség tagjai vagyunk, így nyitottak vagyunk a megyében zajló eseményekre. A minden évben megrendezésre kerülő „Dunántúli Diabetes Napok”-on részt veszünk. A megyében élő sorstársakkal ott eszmecserét

folytatnak a gondozottak. Új ismeretekkel feltöltve érkeznek haza, s a soron következő klub napon beszámolnak az újonnan szerzett tudásukról. Vendégül látunk vidéki klubok képviselőit, s mi is elutazunk a meghívásokra. Tagjaink sorában pártoló tagok is vannak, akik a gyakorlati tevékenységben segítenek nagy szorgalommal. Hagyományokhoz ragaszkodunk, s így minden évben fokozottan, kiemelten megünnepeljük a Karácsonyt, Húsvétot, Anyák napját, Nők napját. Van zenés összejevetel, mely csak a klubtagoknak szól, s mindig a többség által megszavazott ételt készítjük erre az alkalomra.

Megyei rendezvényeken a főorvosnővel több alkalommal zsűritagnak felkértek, mellyel intézményünk jó hírét öregbítettük. A Pécs – Baranya Megyei Diabetes Szövetség elnökségi tagjaként minden új eredményről, rendezvényről naprakészen tájékoztatom a diétás gondozottakat. Szeretem a szakmám, s ha ezzel megkönnyíteni egy falunyi közösség életét, úgy érzem jó cselekedet.

Tompos Lászlóné – Intézményi Híradó, 1999. 06.

Foglalkoztatás ápolási osztályon

A pécsi Integrált Szociális Intézmény egyik ápolási osztályán folyó foglalkoztatásról szeretnék szólni: Az osztályon a hangulat meghitt, a társas kapcsolatok jól működnek, élénk klubéletéről beszélhetünk, az interperszonális kapcsolatok - főleg a családdal és a többi osztály aktív lakóival - eredményesen segítik mindennapjainkat.

Hogyan érjük ezt el? Az új lakó „beszoktatásánál” fontos a pontos anamnézis (azonnal a kapcsolat felvétel családdal, gondozóval, a lakóval), részletekre kiterjedő

beszélgetés az úgynevezett segítő csoporttal, mely a régebbi lakókból áll, biztosítjuk az új lakót, hogy nincs egyedül, állandó segítséget kap az eligazodásban. Fokozatosan megismertetjük lakótársaival, majd egyéni bánásmód elvét alkalmazva a képességeit, vágyait, lehetőségeit számba vesszük és az érdeklődési körének megfelelő programra motiváljuk, aktiváljuk, intézeti közösség formáló hatását természetesen igénybe vesszük, a társak példáit megismertetjük, a baráti kapcsolatok fontosságát kihangsúlyozzuk és bemutatjuk.

A klubösszejövetelék témája előre tervezett, heterogén csoportokra készített, a 78-as létszám miatt két csoport működik, és ezt egészítik ki az egyéni programok (aki nem igényli az összejöveteleket, mi megyünk hozzá). Témák közül kiemelném a szellemi képességek megőrzését szolgáló memóriajátékokat: Ki tud többet megjegyezni a felsorolásból? Fejszámolás! Mit olvastunk? Mit hallottunk a hírekben? Mi történt a hétvégén? A gondolkodtató témákat meg-megszakítjuk énekelgetéssel, amely hangulatjavító, feszültségoldó, közösséghez tartozást elősegítő. Kedvenc témák: a természeti változások megfigyelése; ez begyűrízik versben, éneken, dekoráció készítésében a faliújságra, klubszobában.

Ajándékkészítés névnapra, ünnepekre pl.: játék-készítés a szereplő gyermekeknek (hőembert készítünk Mikulásra). A manuális egyszerű munkát - pl.: aprítás, tépés, bontás, rendszerezés, összerakás, mozgást kiegészítő játékos tornával fejezzük be. (A rehabilitáció a foglalkoztatáson játékosan folytatódik, megmaradt képességeket megőrizzük, az elvesztetteket pótoljuk.)

Gyakori klubbéma: Az emberi méltóság. Otthonunkban hogy éljük meg? Célunk a lelki egészség elérése, a kibeszéltetés, a meghallgatás, az empátia

biztosítása.

Mit tudunk betegtársainkról, ki miben segít a társának, mind emberségre nevel. (Míg ép az értelem, addig formálható, nevelhető maga az ember.)

Témák közül kedvelt az együtt játszás, élénkíti a gondolatokat, formálja a közösséget, barátokat szerez. (Minden programnál ügyelni kell arra, hogy sikerélményt nyújtson és ne kudarcot, mindig dicsérni, buzdítani, segíteni kell, önbizalmat adni.)

Témák két csoportja tudatos: aktív részvételt igénylő foglalkoztatás passzív részvételt igénylő foglalkoztatás megfelelő arányára és a rendszerességre ügyelni kell.

Nagyon fontos a közös ünnepek ün. „előfeszülései” előkészülete, de ugyan így egy személyt érintő változás előkészítése is (kórházba megy valaki, vagy szobát cserél).

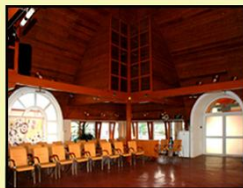
- Az intézetünk kultúr-programjára az ápolási osztályunkról levisszük az érdeklődőket, tehát a nagy közösséghez is tartozunk, és nem elszigetelődünk, (videóról élménybeszámolókról a klubban mindenről tájékozódunk.) Ahogy a bevezetőben említettem, az osztályunk jó hangulatú, otthont adó, védelmet nyújtó, ugyanakkor tevékeny életet tükröző. Természetesen sok tennivaló vár ránk még és mindig keressük az új és jobb utat.

Talán örömmel veszik, ha ehhez a cikkhez mellékelem a havi terveket is, amit bizonyára terjedelme miatt nem tudnak megjelentetni, de igazolja, hogy idős emberrel foglalkozni eredményesen csak felkészüléssel lehet.

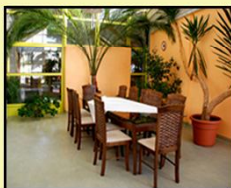
Volcsányiné Horváth Zsuzsa foglalkoztató pedagógus
Intézményi híradó, 2000. 08.

Válogatás Czike Zoltán igazgató úr gyűjteményéből

Rendszerezés: Szűcs Mátyas ig.h.
Szerkesztés és fotók: Zöldi Józsefné

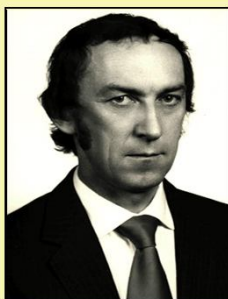

Czike Zoltán
Apécsi Malomvölgyi
Szociális Otthon
 története

Czike
Zoltán

Az ISZ
első igazgatója

